

ПИСЕМНЕ МОВЛЕННЯ ЯК ВАЖЛИВИЙ АСПЕКТ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИМ МОВАМ СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Яценко Н.В., Мішеніна Н.І.

*Національний технічний університет „Харківський
політехнічний інститут”, кафедра іноземних мов, м. Харків*

Письмо у методичному плані тривалий час було майже повністю усунуте із процесу навчання, однак в останні роки роль письма в навчанні іноземній мові поступово підвищується, і, у певному сенсі, письмо починають розглядати як резерв у підвищенні ефективності навчання іноземній мові.

Писемна мова - це самостійна цілісна цілеспрямована мовна структура, що забезпечує спілкування за допомогою письмового тексту. Письмовий текст виступає в цьому випадку представником автора як учасника мовної комунікації. Комунікативна писемна мова - це експресивний вид мовної діяльності, спрямований на породження мовного повідомлення в писемній формі. Розвиток уміння виражати думки в писемній формі відбувається на базі й за допомогою навчальної писемної мови, що, у свою чергу опирається на техніку письма, сформовані графічні й орфографічні навички.

Метою навчання комунікативної писемної мови є розвиток умінь створювати різні типи й жанри письмових повідомлень, а саме:

- писати особистий лист, заповнювати анкети, бланки;
- викладати відомості про себе у формі, прийнятої в сучасному суспільстві (автобіографія/резюме);
- складати план, тези усного/письмового повідомлення, у тому числі на основі виписок з тексту;
- розпитувати в особистому листі про новини й повідомляти їх;
- розповідати про окремі факти/подіях свого життя, виражаючи свої судження й почуття;
- писати доповіді, анотації, наукові статті.

Здатність викласти в письмовій мові свої думки іноземною мовою варто розвивати послідовно й постійно. У сучасній німецькій методиці одержав поширення так названий «креативний лист». Під цим поняттям маються на увазі вправи продуктивного характеру всілякого ступеня складності, різноманітні за формою й по змісту, часто в ігровій формі.

Контроль навичок письмової мови виступає не тільки як оцінний інструмент, але навчальний і що виховує. Очевидно, що викладач повинен володіти типологією завдань, чітко бачити й формулювати місце й види контролю, ясно уявляти собі мету, з якої він застосовує завдання при плануванні контролю.